

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/13/2021
Identifikačné číslo spisu: 1211218923
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1211218923.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ACCOR s.r.o., so sídlom Váľča 32, 038 35 Váľča, IČO: 36 370 193, proti žalovanému: MH Manažment, a. s., so sídlom Turbínová 3, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 088 033, o zaplatenie 2 270,46 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/152/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. decembra 2014, č. k. 3Cob/266/2014-274, a o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. decembra 2015, č. k. 3Cob/65/2015-283, takto

rozhodol:

- I. Dovolania žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 13. júna 2014 pod č. k. 26Cb/152/2011-266, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že napriek výzvam súdu prvej inštancie žalovaný (pravdepodobne tým bol mienený žalobca) neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jeho majetkové pomery, tzn. nepredložil súdu vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, z ktorého by bolo možné riadne posúdiť jeho majetkové pomery. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že na strane žalovaného (pravdepodobne žalobcu) nebola preukázaná existencia takých pomerov, ktoré by odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

2. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu napadnutým uznesením zo dňa 30. decembra 2014, č. k. 3Cob/266/2014-266, uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13. júna 2014, č. k. 26Cb/152/2011-266, potvrdil. S poukazom na ust. § 138 ods. 1 O. s. p., odvolací súd konštatoval, že nie sú v danom prípade splnené podmienky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a upriamil pozornosť na to, že žalobca nezdokladoval svoje majetkové pomery (žalobca nepredložil vyplnené tlačivo podľa ust. § 138 ods. 2 písm. a/ O. s. p., hoci bol na jeho predloženie súdom prvej inštancie vyzvaný) a súd prvej inštancie žalobu zamietol.

3. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 15. októbra 2013 pod č. k. 26Cb/152/2011-211, žalobu

zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 136,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy vo výške 2 270,46 eur s príslušenstvom, a to faktúrou č. 24032007 vystavenou na základe zmluvy uzavretej medzi sporovými stranami dňa 31. januára 2007 (ďalej len „zmluva“). Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému konzultačné a poradenské činnosti súvisiace s činnosťou žalovaného v postavení verejného obstarávateľa, spracovanie podkladov, resp. zabezpečenie koordinácie činnosti pri spracovaní podkladov súvisiacich s verejným obstarávaním, zastupovanie voči tretím osobám, zabezpečenie všeobecno-konzultačnej činnosti pri uplatňovaní zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to všetko podľa požiadaviek žalovaného.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal tvrdené skutočnosti, tzn., že výkon prác, ktoré boli podkladom pre vystavenie faktúry č. 24032007 žalovaný objednal, ani že ich aj žalobca v rozsahu a v počte odpracovaných hodín podľa vystavenej faktúry vykonal. Súd prvej inštancie vychádzal zo svedeckých výpovedí a korešpondencie medzi sporovými stranami (výzvy žalobcu na úhradu faktúry a vrátenie faktúry a podkladov žalovaným) a uzavrel, že nebolo možné jednoznačne konštatovať, že žalobcovi odmena, ktorú si vyúčtoval faktúrou č. 24032007 prináleží, že tento rozsah a počet odpracovaných hodín, túto zákazku žalovaný objednal a potvrdil jej výkon. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žalobu ako bezpredmetnú zamietol.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu napadnutým rozsudkom zo dňa 2. decembra 2015, č. k. 3Cob/65/2015-283, rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15. októbra 2013, č. k. 26Cb/152/2011-211, potvrdil s tým, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil, a preto sa odvolací súd s ním plne stotožnil.

7. K námietke žalobcu týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia zo strany súdu prvej inštancie odvolací súd zdôraznil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach a nepreukázal relevantnými dôkaznými prostriedkami dôvodnosť svojho nároku. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako správny potvrdil.

8. Proti uzneseniu odvolacieho súdu zo dňa 30. decembra 2014, č. k. 3Cob/266/2014-266, podal žalobca dovolanie z dôvodu neprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Žalobca argumentoval tým, že na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 14. februára 2014 reagoval listom zo dňa 7. marca 2014, spolu s ktorým zaslal súdu prvej inštancie podklady, konkrétne súvahu, výkaz ziskov a strát, výpis z bankových účtov a listom zo dňa 16. marca 2014, ktorého prílohou bolo tlačivo pre zdokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov spolu s listom zo dňa 7. marca 2014. Podľa žalobcu mu odvolací súd odmietnutím odvolania neumožnil konať pred súdom, a tým mu odňal možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Na základe uvedeného žalobca navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 2. decembra 2015, č. k. 3Cob/65/2015-283, podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľ v rámci dovolania poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08, a nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 59/00. Trval na tom, že v konaní preukázal oprávnenosť ním uplatneného nároku, a preto navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. K dovolaniam žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolania podal včas žalobca, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolania žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na ich prejednanie.

12. Vzhľadom k tomu, že dovolania boli podané pred 1. júla 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 1. januára 2015 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

13. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

14. V danom prípade, zo spisu vyplýva, že žalobca bol v konaní pred všeobecnými súdmi zastúpený advokátom, JUDr. Milanom Galandom, ktorá skutočnosť vyplýva z plnomocenstva zo dňa 10. februára 2012 (č. l. 137 spisu). Z rozhodovacej činnosti je dovolaciemu súdu známe, že JUDr. Milanovi Galandovi, bol pozastavený výkon advokácie. Uvedená skutočnosť bola známa aj súdu prvej inštancie z webovej stránky Slovenskej advokátskej komory, o čom svedčí zobrazenie advokáta zo dňa 15. januára 2016 (č. l. 341 spisu).

15. Na základe uvedenej skutočnosti súd prvej inštancie vyzval žalobcu výzvou zo dňa 15. februára 2016 (č. l. 347 spisu) doručenou žalobcovi dňa 11. marca 2016 (ďalej len „výzva 1“), aby v lehote 10 dní predložil originál plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní alebo jej overenú fotokópiu. Touto výzvou súd prvej inštancie vyzval žalobcu aj na predloženie dovolania voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. decembra 2014, č. k. 3Cob/266/2014-274, parafovaného splnomocneným advokátom.

16. Nakoľko žalobca na výzvu 1 nereagoval, po podaní dovolania žalobcom voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. decembra 2015, č. k. 3Cob/65/2025-283, súd prvej inštancie opätovne vyzval žalobcu na doplnenie plnomocenstva advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacích konaniach s tým, že ak v lehote 10 dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvej inštancie dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu, a to výzvou zo dňa 21. marca 2016 doručenou žalobcovi dňa 15. apríla 2016 (ďalej len „výzva 2“). V rámci výzvy 2 súd prvej inštancie vyzval žalobcu aj na predloženie obidvoch podaných dovolaní parafovaných splnomocneným advokátom.

17. Žiadosťou zo dňa 19. marca 2016 doručenou súdu prvej inštancie 24. marca 2016 sa žalobca domáhal ustanovenia advokáta zapísaného zo zoznamu podľa osobitného predpisu pre dovolacie konanie podľa ust. § 30 O. s. p., z dôvodu ochrany záujmov účastníka v súvislosti s napadnutým uznesením odvolacieho súdu. Na základe žalobcom podanej žiadosti súd prvej inštancie odkázal žalobcu s jeho žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci oznamom zo dňa 19. apríla 2016, doručeným žalobcovi dňa 6. mája 2016 (č. l. 386 spisu).

18. Žiadosťou zo dňa 23. apríla 2016, doručenou súdu prvej inštancie dňa 2. mája 2016 (č. l. 369 - 371 spisu), sa žalobca domáhal ustanovenia advokáta podľa ust. § 30 O. s. p. v súvislosti s jeho dovolaním podaným voči rozsudku odvolacieho súdu. Žalobca sa následne obrátil so svojou žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na Centrum právnej pomoci. Centrum právnej pomoci oznámilo súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k žalobcovi rozhodlo o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, číslo spisu KaZA/8800/2016, ČRZ: 108667/2018, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. augusta 2018 (č. l. 399 spisu).

19. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 14. februára 2019 pod č. k. 26Cb/152/2011-408, vyzval žalobcu na odstránenie nedostatku podmienky konania spočívajúceho v chýbajúcom zastúpení žalobcu v dovolacom konaní advokátom, a to predložením originálu alebo overenej fotokópie plnomocenstva udeleného advokátovi, alebo aby súdu predložil doklad o ukončení vysokoškolského právnického

vzdelania druhého stupňa. V rámci poučenia súd prvej inštancie uviedol, že ak neboli splnené podmienky podľa ust. § 429 C. s. p., dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e/ C. s. p.). Uvedená výzva vo forme uznesenia bola žalobcovi súdom prvej inštancie doručená dňa 14. júna 2019.

20. Následne súd prvej inštancie opätovne vyzval žalobcu uznesením zo dňa 20. novembra 2020, č. k. 26Cb/152/2011-421, na odstránenie nedostatku podmienky konania spočívajúceho v chýbajúcom zastúpení žalobcu v dovolacom konaní advokátom s poučením, podľa ktorého následkom neodstránenia väd dovolania a nesplnenia podmienok podľa § 429 C. s. p., je odmietnutie dovolania dovolacím súdom podľa § 447 písm. e/ C. s. p.

21. Dovolateľ, napriek všetkým vyššie uvedeným výzvam súdu prvej inštancie na predloženie plnej moci udelenej advokátovi, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom v dovolacom konaní (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.) nesplnil, a to ani v jednom prípade podaného dovolania.

22. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. decembra 2014 pod č. k. 3Cob/266/2014- 274, a rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. decembra 2015 pod č. k. 3Cob/65/2025-283, podľa ust. § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou podaných dovolaní.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.